

„Szeretni mindig mindenkit”

Életige

„Ha szerettek engem,
megtartjátok parancsaimat.”
(Jn 14,15)

2004. május

5

Az a szeretet, amelyet Ő vár, nem egyszerűen érzélem. Azt kéri, hogy tegyük meg akaratát, amelyet parancsolataiból ismerünk:

ez mindenekelőtt a testvér iránti szeretetet és a kölcsönös szeretetet jelenti.

Az Ő „képére és hasonlóságára” vagyunk teremtve. Ezért olyan „barátként” állhatunk előtte,

aki képes a Vele való közvetlen és személyes kapcsolatra,

mely a megismerésen, szereteten, barátságon és közösségen alapul.

Törvényei annak a szeretetnek és aggodásnak a kifejeződései, amelyet mindannyiunk iránt érez.

Mindenekelőtt mégis azt a parancsot éljük meg, amelyről Jézus azt mondta, hogy az „övé”, és a többit is összegzi:

Kölcsönös

Szeretet

A szeretet ugyanis „a törvény tökéletes teljesítése”, a „legmagasztosabb út”.

Történt egyszer, hogy...

Egy nap az iskolában a tanárnő megkérdezte, hogy ki akar Frankóval egy padban ülni.

Ez a fiú **nagyon szegény**, egy garázsban él. Az egész iskolaévben talán kétszer vagy háromszor cserélt ruhát összesen.

Közülünk még tudomást sem akart venni róla **senki**. Nekem is nehezemre esett elfogadni őt, mert ha oda ültem volna hozzá, nem éreztem

volna többé szabadnak magam. El kellett volna neki magyaráznom a feladatokat, és gondot kellett volna viselnem rá.

De Jézus **erősebb volt bennem**. Megadta nekem azt a jó szándékot, hogy azt mondhassam a tanárnőnek, hogy Frankó és én egy padba ülhetünk.

Megtettem ezt a lépést, és ez nagy örömet adott. Úgy tűnt nekem, hogy Frankó szíve is megtelt örömmel.
Junior – Brazília, Recife